

Sandomierz, 10 marca 1419

*Król Władysław [Jagiello] informuje biskupa wrocławskiego [i księcia oleśnickiego Konrada IV] Starszego, że król rzymski i węgierski Zygmunt [Luksemburski] na mocy swojej władzy zakazał wszystkim władcom podległym Cesarstwu Rzymskiemu wyrażania zgody na udzielanie przez swoich poddanych pomocy krzyżakom z Prus przeciwko królowi, [wielkiemu] księciu Witoldowi oraz ich władztwom i poddanym. Wystawca wierzy, że adresat zastosuje się do tych zaleceń. Wysłał do niego w tej sprawie swojego pisarza Mikołaja Stępotę, którego upoważnia do przeprowadzenia rozmów w swoim imieniu.*

**Kop.:** GSPK, XX. HA, OBA, nr 2934, wym. 225 × 334, trzy podklejenia in dorso kremowym papierem, dziewiętnastowieczna notatka o dacie rocznej listu: 1419, in dorso dwie notatki pismem z pierwszej ćwierci XV w.: Polen dem Bisschof | von Breslaw; Also hat von Polan dem | Bisschoff czu Breslaw geschreiben, *dziewiętnastowieczna notatka o treści i dacie listu w j. niemieckim. O tym, że jest to kop. sporządzona najpewniej w kancelarii adresata, a nie oryg. świadczy dobitnie zupełny brak śladów po pieczęci wystawcy oraz absencja nacięć po papierowym pasku zabezpieczającym pieczęć, nadto pewne elementy formularza.*

**Wyd.:** CEV, s. 240, 242.

**Reg.:** RHD 1/1, nr 2934.

*Adres [in dorso]:* <sup>a</sup>Reverendo in Cristo patri domino Seniori episcopo Wra|tislaiensis<sup>1</sup> Dei gracia, fratri nostro carissimo etc.

<sup>b</sup>Wladislaus Dei gracia rex Polonie Litwanieque | princeps supremus et heres Russie etc.

<sup>c</sup>Preclare princeps, illustris frater carissime! Serenissimus princeps dominus | Sigismundus Romanorum rex et Hungarie<sup>2</sup>, frater noster carissimus, | suis nobis insinuavit epistolis, quomodo imperiali auctoritate et edicto, | tanquam Romanorum rex, qui tunc debitum sui exequitur officii dum dissensiones in unitate componit, bella deponit et diffidencium animos vere caritatis federe reformat, fraternitatis vestre et aliis per orbem principibus Christianis, Romanis subiectis imperio, prohibuit ne subditibus suis cuiuscunque status, dignitatis, condicionis aut eminentiis vel aliis personis extraneis contra nos et inclitum fratrem duces Wytoldum<sup>3</sup> ac Regnum, terras, dominia nostra et nostros coadiutores, subditos, adherents et fautores in subsidium Cruciferorum de Prussia transire permittant vel aliqua auxilia exhibeant, vel favores. Ad quorum executionem pro nostra justicia fraternitatem vestram sinceris affectibus invitamus et rogamus, ex desideriiis postulantes, ut nobis vota vestra et animum in premissis scriptis vestris velit aperire et circa hec honorabili Nicolao Stampoche<sup>4</sup>, notario nostro devoto dilecto, quem plene nostro intencionibus docuimus, vestre fraternitati per ipsum referendum fidem adhibere creditivam. Datum Sandomarie [s] sexta feria proxima post dominicam Invocavit anno Domini millesimo quodringentesimo decimo nono.

<sup>d</sup>Ad relacionem venerabilis domini Johannis decani Cracouiensis, Regni Polonie vicecancellarius<sup>5</sup> [s].

<sup>a</sup> Inicjał wysokości ok. 4 wersów.

<sup>b</sup> Inicjał wysokości ok. 2 wersów.

<sup>c</sup> Inicjał wysokości ok. 7 wersów.

<sup>d</sup> Inicjał wysokości ok. 4 wersów.

<sup>1</sup> Konrad IV Starszy, książę oleśnicki, kanonik wrocławski, prepozyt wrocławski 1411–1417, biskup wrocławski 1417–1444, 1445–1447, zm. 1447 (PSB 13, s. 590, 591; K. Jasiński, *Rodowód Piastów śląskich. Piastowie wrocławscy, legnicko-brzescy, świdniccy, ziębiccy, głogowscy, żagańscy, oleśniccy, opolscy, cieszyńscy i oświęcimscy*, wyd. 2, Kraków 2007, s. 436–439).

<sup>2</sup> Zygmunt Luksemburski, syn cesarza Karola IV Luksemburskiego i Elżbiety Pomorskiej, elektor brandenburski od 1378, król węgierski od 1387, król niemiecki od 1410, książę Luksemburga od 1419, król włoski od 1431, cesarz rzymski od 1433, król czeski od 1419, zm. 1437 (J.K. Hoensch, *Kaiser Sigismund. Herrscher an der Schwelle zur Neuzeit (1368–1437)*, München 1996; S. Wefers, *Das politische System Kaiser Sigmunds*, Stuttgart 1989; Sigismund von Luxemburg. *Ein Kaiser in Europa*, hrsg. von M. Pauly und F. Reinert, Mainz 2006; *Kaiser Sigismund (1368–1437). Zur Herrschaftspraxis eines europäischen Monarchen*, hrsg. K. Hruza, A. Kaar, Wien–Köln–Weimar 2012).

<sup>3</sup> Witold Kiejstutowicz, syn księcia trockiego i wielkiego księcia litewskiego Kiejstuta, książę grodzieński, brzeski, suraski, drohiczyński, wołkowyski, kamieniecki, 1392–1401 namiestnik króla Władysława Jagiełły na Litwie 1392–1401, potem wielki książę litewski, zm. 1430 (J. Nikodem, *Witolda wielki książę litewski (1354 lub 1355 – 27 października 1430)*, Kraków 2013, tam zebrana starsza literatura przedmiotu).

<sup>4</sup> Mikołaj Stępota, pisarz królewski 1419, pleban połowy kościoła w Oświęcimiu 1410–1436, kanonik kaliski 1438, kanonik przemyski 1442–1444 (SulkowskaDokumenty, s. 255, KrzyżaniakowaKancelaria, s. 87, 103).

<sup>5</sup> Jan Szafraniec z Łuczyc, kanonik i prałat licznych kapituł, podkanclerzy Królestwa Polskiego 1418–1423, kanclerz Królestwa Polskiego 1423–1433, biskup wrocławski 1428–1433 (PSB 46, s. 39–46; UC, s. 52, 106, 205; SulkowskaDokumenty, s. 256–258; KrzyżaniakowaKancelaria, s. 95–105; J. Sperka, *Szafrancowie herbu Stary Koń. Z dziejów kariery i awansu w późnośredniowiecznej Polsce*, Katowice 2001, wg indeksu).